

VERİLEN SÖZLER (ANTLAŞMALAR)

İkinci pazar yenyıldanberi, öyleki yaptığın yeminlere, verdiğin tüm sözlere ne oldu? Şu sözleri (yeminleri) sen kendi kendine yaptın. Sen şimdiden verdiğin sözleri unuttun mu? Şu bizim için çok önemli, tutamayacağımız sözleri vermemeliyiz çünkü ne zamanki biz başaramadık yaşamımızda bazı verdiğimiz sözler için biz biliyoruz biz başarabilirdik ama başaramadığımız zamanlarda biz zayıflıyoruz, hayalkırıklığına uğruyoruz ve kendimizden emin olamıyoruz.

Fakat bugün okuduklarımız bize yardım ediyor. Ne mutlu bizeki biz sahibiz Yaratılış 17'e!

“Ben herşeye gücü yeten Tanrırım, benim yolumda yürü ve kusursuz ol! Seninle yaptığım antlaşmayı sürdüreceğim, soyunu alabildiğine çoğaltacağım” (Yar.17.1,2). “Antlaşmamı seninle ve soyunla kuşaklar boyunca, sonsuzadek sürdüreceğim. Senin, senden sonrada soyunun Tanrısı olacağım. (Yar.17.7)

Tanrı konuşuyor “kendi yaptığı antlaşma hakkında” 9 kere ve bunlar sünnet hakkındaydı. Tanrı söyledi: Bedenizdeki bu belirti sonsuzadek sürecek antlaşmamın simgesi olacak. Tanrı söz verdi İbrahime bu söz tanrının değişmeyecek garantisiydi. Bu işaret İbrahim için şunu ifade ediyordu sadece o tanrıya güvenecek ve sadece ona tek inanacak ve sadece ona hizmet edecekti. Tanrı birçok söz verdi biz hangisini istersek bulabiliriz kutsal kitapta ve okuyabiliriz tanrı verdiği sözleri geçmişten buyana her zaman tuttu önce ve şimdi ve Tanrı devam edecek verdiği sözleri tutmaya dünyanın sonunu gelenekadar, ne zamanki herşeyin içinde o her zaman olacak. Okuyun Luka 1.59 ve sonra Zekeriyanın şarkısı mısralar 69-70.

İbrahim 99 yaşında sünnet oldu, 24 yıl Harran'da yaşadıkdan sonra bu iki ayette İbrahim Tanrıya çok yakın oldu ve Tanrıyla birlikte çalıştı. İbrahim soyunu sürdürmeye başladı çünkü Tanrı İbrahime söz verdi “Sen olacaksın birçok kuşağın babası” dedi. Ve biz Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde İbrahimin soyundansınız, vaade göre de mirasçısınız. İbrahim imandolu bir adam dı, Tanrı uzun yıllarca İbrahimle konuşmadı fakat ne zaman Tanrı İbrahimi çağırsa İbrahim orada hazır olurdu. İbrahim kendi oğlunu kurban etmeye hazır dı Tanrı için. Öyleki biz anlayabiliriz Tanrının bu büyük yeminini Paul'un düşüncelerinden. (Galatyalılar 3.15-19, 26-29; İbraniler 11.11, 17-19)

Biz uzunca düşünmeliyiz İbrahim ve Sara birçok zorluk hissettiler çünkü onlar anladılar Tanrı kurtuluşun müthiş planını yaptı. Yani bizim kendi yaşantılarımızda da Tanrı bizimle birlikte. Yaratılış 18. bölümde biz görebiliriz çok fazla İbrahimin karakterini, genellikle İbrahim kendi çadırının yanında bulunan ağacın gölgesi altında oturuyordu çünkü o gün çok sıcak bir gündü İbrahim onu ziyaret edenlerin ihtiyaçlarını çabucak karşıladı. Sonra ne zamanki Tanrı söyledi İbrahime: Sodom hakkında, orada herkes kötü ve kötülük yapıyorlar! İbrahim söyledi Tanrı'ya: Lütfen Sodom'u yerlebiretme Tanrım lütfen tanrım çünkü orada bazı iyi ve doğru insanlar olabilir! Tanrı İbrahim'i dinledi ve Tanrı her zaman bizde dinliyor.

İncilin içinde Tanrı birçok söz verdi, biz yenyıl için yeni sözler düşünüyoruz, şimdi düşünelim Tanrı'nın verdiği sözleri hakkında. Biz söz vermeden önce okumalıyız Romalılar 4.18-25 özellikle 21. mısra çok önemli! (Tabiki; bütün bölüm okunmalı ve anlaşılmalı) “Tanrı'nın vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi” (Rom.4.21)

Tanrı söz verdi birdaha dünyayı tufan altında bırakmayacağına dair (Yaratılış 8); Tanrı yayını bulutlara yerleştirdi bu durum Tanrı'nın antlaşmasının belirtisidir (Yaratılış 9.13). Tanrı antlaşma yaptı Avram (İbrahimle) Seni büyük bir ulus yapacağım. Bütün herkes senin aracılığınla kutsanacak. “Rab söyledi İbrahim'e bulunduğu yerden şu gördüğün bütün toprakları sana ve soyuna vereceğim” (Yaratılış 13.14). Eğer bakarsanız Yaratılış 26.3-6'ya orada göreceksiniz Rab tekrar verdiği sözü söyledi İsak'a.

Rab söz verdi İsrail'e devamlı yardımcı olacak ve göz kulak olacağına dair, fakat İsrail'e söyledi eğer sizler bir yanlış yaparsanız sizi cezalandıracağım (Yeremey 30.11). İkinci Samuel 7 mısralar 11-16, Rab söz verdi İsrail

halkına: Senin için bir ev, krallık, ve bir yurt yapacağım sonsuza kadar sürecek. Rab söz verdi: benim oğlum doğacak bir bakireden ve benim oğlum yaşayacak günahsız bir hayat sürecek ve benim oğlum çarmla getirilerek öldürülecek ve dünyadaki günahların tümünü oğlum alacak.

Rab bu sözünü yerine getirdi ve bizlerde şahidiz bu duruma “biz Mesih İsa’ya vaftiz edildik. Onun ölümüne vaftiz edildik. Baba’nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, bizde yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla onunla birlikte ölüme gömüldük” (Rom.6.3,4)

Biz biliyoruz; İbrahim, Isak, Yakup ve başkaları bütün bu insanlar öldüler iman içinde. İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrı’nın beğenisini kazandıkları halde, hiçbiri vaat edilene kavuşmadı. Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye. Tanrı bizim için daha iyi birşey hazırlamıştı. Rab söz verdi; Mesih İsa tekrar geri gelecek ve Tanrı’nın krallığına kavuşacak ve bu krallıkta hüküm sürecek Küdüsten bütün dünyaya kral olacak. Biz bekliyoruz ve dua ediyoruz Mesih İsanın geleceği günü.

Öyleki biz sahibiz:

1. **Gökkuşağı antlaşmasına** – Tanrı söz verdi; “Yayımla bulutlara yerleştireceğim, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak” (Yaratılış 9.13)
2. **Yeniden diriliş antlaşması** – “Oysa ben kurtarıcımın yaşadığını, **sonunda** yeryüzüne geleceğini biliyorum. Derim yok olduktan sonra yeni **bedenimle** Tanrı’yı göreceğim” (Eyüp 19.25,26)
3. **Dua antlaşması** – “Rab kendisine **yakaran**, içtenlikle **yakaran** herkese **yakındır.**” (Mezmurlar 145.18)
4. **Cesaret antlaşması** – “Sana güçlü ve yürekli ol demedim mi? Korkma, yılma! Çünkü **Tanrın Rab gideceğin her yerde seninle birlikte olacak**” (Yeşu 1.9)
5. **Affetmenin antlaşması** – “Senin gibi suçları silen, kendi halkından geride kalanların isyanlarını bağışlayan başka Tanrı var mı? Bize yine acıyacaksın, Çiğneyeceksin suçlarımızı ayak altında. **Bütün günahlarımızı denizin dibine atacaksın.**” (Mika 7.18,19)
6. **Cennetin antlaşması** – “ ‘Ey İsa kendi egemenliğine girdiğinde beni an’ dedi. Mesih İsa ona ‘Sana doğrusunu söylüyeyim; **sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın** dedi’ ” (Luka 23.42,43)

Bütün bu antlaşmalar yüce Tanrı’dan bize verilen sözlerdir kardeşler. Bu antlaşmaları lütfen hatırlıyalım ve bu antlaşmaları günlük hayatımızda uyguluyalım ve uyalım tüm bunlara. Günlük okuma takviminde bölüm mezmurlar da çok anlamlı tanımlamalar var; Tanrı’nın görkemini açıklamakta, Tanrı dünyamızı harika elbecerisiyle oluşturdu, anlatım ve tanımlamalar çok açık, doğru ve şiirseldir, bizlerin hisleri Mezmurlar 19’da 7. mısradan mecazi anlamda vardır.

10. mısradan iki altın kelime var, birinci kelime: Saf, ışıltılı görkemli tıpkı güneşişiği gibi; ikinci kelime: Yeraltındaki saf altın gibi dir başka metallerle karışmamış olanı simgeler. Tanrı’nın bize verdiği kutsal kitap tüm bu harika simgelerin en üstünüdür her zaman.

Mezmurların sonunda Davut yardım ve affedilmek istiyor ve günahlarının bağışlanması için yakarıyor. Bizlerinde göremediği çok yanlışları var bunlar göremediğimiz günahlarımızdır bazanda isyan edip yaptığımız günahlarımız vardır bazı zamanlar Tanrı’ya isyanda bulunup sırt döndüğümüz anlar olmuştur. Bunları yapmış olmamız Tanrı’nın oğlu Mesih İsa’yı redetmek gibidir. Öyleki Davut yakardı Tanrı’ya beni yanlışlarımdan kurtar diye. Bizlerde Yakarıyoruz Rabbe nezamanki şarap içip, ekmek kırınca hatırlıyoruz Mesih İsa’yı (itiraf ediyoruz yanlışlarımızı, isyanlarımızı).

Lütfen hatırlıyalım: İbrahim ve onun tüm kuşağı sünnet oldu çünkü onlar Tanrı’nın antlaşmasını yerine getirdiler, bu işaretle Tanrı’ya itaati. İbrahim’e sünnet olmasını Tanrı söyledi İbrahim Tanrı’ya hemen itaat etti, Tanrı sordu İbrahim’e sünnet ol ve aynı gün içinde İbrahim Tanrı’yı dinledi ve sünnet olup Rabbe itaatini gösterdi. İbrahim sünnet oldu ve Tanrı’ya İtaat etti asla bu konuda Tanrı’ya soru sormadı. Gerçek itaatini beklemeye ihtiyacı yoktur çünkü gerçek itaat gecikmez.

Yüce Rabbin bizler için yaptığı antlaşmalar, sözler yıkılmazdır. Yüce Rab antlaşma ve söz verdiği gibi kendi gerçek oğlunu (İsa Mesih) kurban etti bizler için bu durum Tanrı’nın antlaşmasının kanıtı ve mühürüdür. Ne zamanki biz ekmek ve şarap kırınca hatırlıyoruz tüm varlığımızla Mesih İsa’yı, kendi vaftizimizi ve verdiğimiz yemini Bizler bunları takip etmeliyiz hep buyolda yürümeliyiz ve en önemlisi de Mesih İsa’yı her zaman anmalıyız tüm benliğimizle. Amin.